अतिः सूर्यस्य दिवि चक्षुराधात्स्वर्भानोरपं माया अधुक्षत्॥ ॥

XLI. RIGVEDA VII. 55.

श्रमीवहा वास्तोष्पते विश्वा ह्पाएयाविशन्। सर्वा सुशेवं एधि नः॥१॥ यदंजुन सारमेय ट्तः पिंशङ्क यन्त्रंसे।

वीव भ्राजना ऋष्ट्य उप सक्केषु बप्संतो नि षु स्वंप ॥२॥ स्त्रेनं राय सारमेय तस्कंरं वा पुनःसर। स्त्रोतृनिन्द्रंस्य रायिस किम्प्सान्दुं खुनायसे नि षु स्वंप ॥३॥ तं सूं क्रास्यं दहेिह् तवं दर्देतुं सूक्ररः। स्त्रोतृनिन्द्रंस्य रायिस किम्प्सान्दुं खुनायसे नि षु स्वंप ॥४॥

10 सस्तुं माता सस्तुं पिता सस्तु श्वा सस्तुं विश्वपतिः।
ससन्तु सर्वे ज्ञातयः सस्त्वयम्भितो जनः॥५॥
य आस्ते यश्व चर्रति यश्व पश्यंति नो जनः।
तेषां सं हंन्मो श्रष्टाणि यथेदं हुम्यं तथा॥६॥
सहस्रंशृङ्गो वृषभो यः संमुद्रादुदाचरत्।

15 तेना सहस्येना वयं नि जनान्स्वापयामसि ॥९॥ प्रोष्ठेशया वंद्येश्या नारीयास्तंल्पृशीवंरीः। स्त्रियो याः पूर्ण्यंगन्धास्ताः सर्वाः स्वापयामसि ॥৮॥

XLII. RIGVEDA VII. 56.

क ई व्यंका नरः सनीळा हुद्रस्य मर्या अधा स्वर्धाः ॥१॥